Lietas Nr. 110001914
Lietas arhīva Nr. 106AA-0047-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2014.gada 6.maijā

Zemgales apgabaltiesa

tiesnesis referents V.Sprudzāns

tiesneši E.Lenšs un V.Donāns

sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Bauskas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2013.gada 28.novembra lēmums Nr.10/510140793/2517 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.510140793", bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Izskatot lietu rakstveida procesā, apelācijas instances tiesa

n o s k a i d r o j a

2013.gada 19.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.510140793 (turpmāk – Protokols-paziņojums), kurā norādīts, ka 2013.gada 19.oktobrī plkst.11.29 transportlīdzeklis „BMW", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai Rīgā, /adrese/sabiedriskā transporta pieturvietā tuvāk par 25 m, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 135.7 punktā noteiktās prasības, konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{10}$panta 5.daļas 9.punktā paredzēto pārkāpumu un transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30,00 (lietas 7.lapa).

Par Protokolu-paziņojumu sūdzību /pers. B/ iesniedza Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldei (lietas 16.lapa).

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2013.gada 28.novembra lēmumu Nr.10/510140793/2517 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts pieņemtais lēmums par Protokola-paziņojuma Nr.510140793 piemērošanu (lietas 22.lapa). Lēmumu /pers. B/ pārsūdzēja Bauskas rajona tiesā.

Ar Bauskas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu (turpmāk – Spriedums) Lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta(lietas 30.- 32.lapa).

Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. B/, lūdzot atcelt administratīvā pārkāpuma Protokolu-paziņojumu, pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību. Sūdzībā norādīts, ka viņa vadītā automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ neesot bijusi novietota 534.ceļa zīmes darbības zonā. Turklāt arī lietas materiāliem pievienotie pierādījumi to neapliecinot. Bauskas rajona tiesas spriedumā tiekot norādīts, „(..) no lietā esošajām fotogrāfijām nepārprotami redzams, ka minētās automašīnas attālums līdz 534.ceļa zīmei nav 25 metri, bet gan mazāk." Tāpat tiekot norādīts: „Tiesa uzskata, ka minētās fotogrāfijas ir uzskatāmas par pierādījumu minētajā lietā, jo uz tām ir norādīts datums, laiks, vieta, sūdzības iesniedzēja automašīna un no tām var konstatēt, ka sūdzības iesniedzēja automašīna ir novietota neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.7.punktā noteiktās prasības, kā arī fotogrāfijās ir redzama 534.ceļa zīme. No fotogrāfijām ir redzams, ka posmā no sūdzības iesniedzēja automašīnas līdz ceļa zīmei 534 ir divas automašīnas, kuru garums nekādi nevar sasniegt 25 metrus." Kā izrietot no spriedumā minētā, viņa vaina pārkāpuma izdarīšanā esot nepārprotami redzama, jo to skaidri apliecinot lietas materiāliem pievienotās fotogrāfijas. Ievērojot tiesas iepriekš minēto, detalizēto argumentāciju, nolēmis vēlreiz iepazīties ar lietas materiāliem, jo viņam neesot bijis skaidrs, kur tiesa šādus spriedumā aprakstītos faktus saskatījusi. Esot jāatzīst, ka skaidrības viņam neesot arī pēc vēlreizējas lietas materiālu apskates. Lietas materiāliem neesot pievienota neviena fotogrāfija, kurā būtu redzams, ka starp viņa automašīnu un 534.ceļa zīmi būtu divas automašīnas, kā to spriedumā norādījusi tiesa. Nevarot piekrist arī tiesas norādei, ka fotogrāfijās ir redzams „datums, laiks, vieta un sūdzības iesniedzēja automašīna." Datums un laiks tik tiešām fotogrāfijās esot redzams, bet fotogrāfiju uzņemšanas vieta neesot zināma. Turklāt, arī viņa vadītā automašīna esot redzama tikai vienā, divās vai trijās fotogrāfijās no lietas materiāliem pievienotajām desmit fotogrāfijām. Nevienā no šīm trijām pievienotajām fotogrāfijām, kurās redzama viņa vadītā automašīna, neesot redzama 534.ceļa zīme, līdz ar to apgalvojums par viņa vadītās automašīnas atrašanos tuvāk par 25 metriem no zīmes esot pilnībā nepamatots. Lietas materiāliem esot pievienotas arī četras fotogrāfijas, kuras uzņemtas 2013.gada 22.novembrī, tātad, vairāk kā mēnesi pēc izvirzītā pārkāpuma konstatēšanas. No šīm četrām fotogrāfijām varot konstatēt, ka policijas darbinieks ir mērījis attālumu no kādas zīmes līdz kādai citai nezināmai vietai un attālums ir bijis vienāds ar deviņiem metriem. Bet

viņam neesot skaidrs, kā policijas darbinieks ir zinājis, līdz kurai vietai ir jāmēra attālums, ja viņa vadītā automašīna tur nav atradusies. No fotogrāfijām esot redzams, ka attālums mērīts līdz policijas novietotajai automašīnai, līdz ar to, vienīgais secinājums, kuru varētu izdarīt, esot tas, ka kāds policijas darbinieks, iespējams, pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus, apstājoties tur, kur tas, iespējams, nav atļauts. Ievērojot to, ka pēc katras apstāšanās, viņš neesot sācis vākt pierādījumus, kas attaisnotu viņa rīcību, viņš nevarot pierādīt negatīvu faktu, proti, to, ka viņš neesot pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus. Līdz ar to, lietas izskatīšanas gaitā esot jāvērtē tieši tie pierādījumi, kurus iesniegusi iestāde. Ņemot vērā to, ka viņam neesot bijis šaubu par savas pozīcijas pareizību un viņš zinājis, ka pierādījumi neatspoguļo viņa vainu, viņš neesot lūdzis tiesu izskatīt lietu mutvārdu procesā, taču, iepazīstoties ar spriedumā ietvertajiem argumentiem, secinot, ka pierādījumu izvērtēšanai tomēr esot jānotiek mutvārdu procesā ar lietas dalībnieku piedalīšanos. Turklāt esot jāizvērtē nepieciešamība uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību pret lietas materiālos pievienotajā fotogrāfijā redzamās policijas automašīnas īpašnieku vai vadītāju, kurš, ļoti iespējams, pārkāpis CSN 135.7.punktā noteikto apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumu (lietas 34.-35.lapa).

Rīgas pašvaldības policijas pilnvarota persona /pers. D/ iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par /pers. B/ apelācijas sūdzību, lūdzot noraidīt /pers. B/ sūdzību par Bauskas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedumu. Paskaidrojumos norādīts, ka 2014.gada 3.janvārī, pamatojoties uz pieteicēja pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk tekstā – Iestāde) priekšnieka 2013.gada 28.novembra lēmuma Nr.10/510140793/2517 atcelšanu tikusi ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta. 2013.gada 19.oktobrī Iestādē saņemta informācija, ka /adrese/transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai autobusa stāvvietā. Iestādes darbiniekiem ierodoties norādītajā adresē, konstatēts 2013.gada 19.oktobrī transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir novietots stāvēšanai /adrese/, pārkāpjot CSN. CSN 135.7.punkts nosakot, ka aizliegts apstāties un stāvēt tuvāk par 25 m pirms un 10 m aiz 534. vai 535.ceļa zīmes. Atļauts apstāties, ja tas nepieciešams pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī, vai izkāpšanai no tā un ja tas netraucē pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu vai taksometru satiksmi. LAPK 149.^{10}panta 5.daļas 9.punkts paredzot atbildību par stāvēšanu tuvāk par 25 metriem pirms un 10 metriem aiz 534. vai 535.ceļa zīmes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 euro apmērā. CSN 298.31.punkts un 298.30.punkts definējot, ka ar 535.ceļa zīmi tiek apzīmēta „Tramvaja pietura" un ar 534.ceļa zīmi „Autobusa un trolejbusa pietura." Saskaņā ar LAPK 243.panta 1.daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā esot jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta 2.daļa paredzot, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem, dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.). Līdz ar to par pierādījumiem lietā varot kalpot administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums un foto uzņēmumi un Iestādes darbinieku ziņojumi, kur redzams, ka transportlīdzeklis novietots tuvāk par 25 metriem pirms 534.ceļa zīmes. Sūdzības iesniedzēja sūdzībā izteiktais viedoklis par to, ka mērritenis nevarot tikt uzskatīts par pierādījumu, neesot pamatots, jo, pamatojoties uz LAPK 243.^{1}panta 1.daļas 8.punktu, tas esot uzskatāms par lietisko pierādījumu. LAPK 244.pants nosakot, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Iebildums par to, ka saņemtais izsaukums nevar tikt vērtēts kā pierādījums, esot vērtējams kritiski, jo Iestāde, izsaukuma faktu neesot vērtējusi kā pierādījumu, bet gan norādījusi kā iemeslu, kādēļ Iestādes darbinieki izbrauca uz notikumu vietu. Kā pierādījumi par pārkāpuma izdarīšanu uzskatāms protokols-paziņojums Nr.510140793 un uzņemtās fotogrāfijas. Nepamatota esot sūdzības iesniedzēja pretenzija, ka tā kā attālums ticis mērīts pēc tam, kad transportlīdzeklis tur vairs nav atradies, un tādēļ nevarot tikt uzskatīts par pierādījumu. Tiesa korekti konstatējusi, ka uzņemtās fotogrāfijas uzskatāmas par pierādījumu minētajā lietā, jo uz tām ir norādīts datums, laiks, vieta, sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis un no tām var konstatēt, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir novietots, neievērojot CSN 135.7.punktā noteiktās prasības, kā arī fotogrāfijā esot redzama 354.ceļa zīme (*acīmredzot, domāta 534.ceļa zīme, jo ceļa zīmes ar Nr.354 CSN nav atrodama*) un sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis. Lai gan protokola sastādīšanas brīdī, ar foto fiksāciju palīdzību, neesot ticis fiksēts konkrēts attālums no 354. (*faktiski 534.*) ceļa zīmes līdz sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklim, taču no lietā esošiem pierādījumiem, balstoties uz loģikas likumiem, esot pierādīts, ka transportlīdzeklis neesot bija novietots saskaņā ar CSN 135.7.punkta prasībām. Turklāt pēc sūdzības iesniedzēja 2013.gada 22.oktobra iesnieguma, Iestāde izskatījusi sūdzības iesniedzēja izvirzītās pretenzijas un lietas faktiskos apstākļus un, lai objektīvi izvērtētu vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības, 2013.gada 22.novembrī papildus veikusi mērījumus no vietas, kur sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis novietots pārkāpuma izdarīšanas brīdī līdz 354. (*faktiski 534.*) ceļa zīmei, kas fiksēts ar foto attēliem. Kā redzams no 2013.gada 19.oktobra un 2013.gada 22.novembra foto attēliem, tad sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bijis novietots stāvēšanai tieši tajā pašā vietā, kur novietots Iestādes darbinieka transportlīdzeklis, par ko liecinot ēkas fasāde, proti, sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bijis novietots pie tā paša skatloga, kur ticis novietots Iestādes darbinieku transportlīdzeklis, kad ticis veikts uzmērījums. Pie šādiem faktiskiem apstākļiem, balstoties uz loģikas likumiem, sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bijis novietots tuvāk par 25 metriem no 354. (*faktiski 534.*) ceļa zīmes, par ko paredzēta administratīvā atbildība. Iestādes ieskatā uzņemtajās fotogrāfijās esot fiksēts, ka transportlīdzeklis novietots pārkāpjot CSN 135.7.punktu, tādēļ sūdzības iesniedzēja izteiktie iebildumi neesot pamatoti. Turklāt lietā nepastāvot strīds par to, ka transportlīdzeklis novietos stāvēšanai /adrese/, proti, vietā, kur tika novietots Iestādes darbinieka transportlīdzeklis, veicot mērījumus (lietas 42.-44.lapa).

Saskaņā ar LAPK 289.^{18}panta 3.daļā noteikto apelācijas instances tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietu iespējams izskatīt rakstveida procesā uz lietā esošo dokumentu pamata, nerīkojot tiesas sēdi, bez procesā iesaistīto personu piedalīšanās. Konstatējams, ka jau pirms lietas izskatīšanas pirmās instances tiesā savus argumentus sakarā ar viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu ir izteicis gan sūdzību iesniedzējs, gan Iestādes pārstāvis. Arī sakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību rakstveida paskaidrojumus iesniedzis Iestādes pārstāvis. Līdz ar to lietas dalībnieki ir snieguši lietas izskatīšanai viņuprāt nepieciešamo informāciju, un apelācijas sūdzībā nav norādīts uz nepieciešamību iegūt un pārbaudīt vēl

kādus pierādījumus lietā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka konkrētajos apstākļos fakts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs neatzīst sevi par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, pats par sevi nav iemesls noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Rakstveida procesā izskatījusi apelācijas sūdzību, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā un paskaidrojumos par to minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Bauskas rajona tiesas 2014.gada 12.februāra spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

Pirmās instances tiesas tiesnesis pietiekami izvērtējis lietā iegūtos un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus un pareizi atzinis, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{10}panta 5.daļas 9.punktā un sodāms par to. Turklāt pirmās instances tiesas spriedumā pamatā ir sniegtas atbildes uz apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem un iebildēm, kam ir juridiska nozīme lietā.

Tiesu kolēģija norāda, ka atbilstoši LAPK 244.panta noteikumiem pierādījumi lietā tiek novērtēti pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Arī lietā esošie fotouzņēmumi ir pierādījumi, kas vērtējami kopumā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, turklāt arī tie ir vērtējami kopumā.

Apelācijas instances tiesai nerodas šaubas par to, ka lietas materiālos pievienotajos fotouzņēmumos ir redzama viena un tā pati notikuma vieta. Par to var spriest, piemēram, no uzņemtās mājas fasādes, ēkas skatlogos izvietotajiem priekšmetiem.

Turklāt 2013.gada 19.oktobrī laika posmā no plkst.11.21 līdz plkst.11.23 ir izdarīti kopumā 6 fotouzņēmumi, kuros fiksēta ne tikai notikuma vieta un transportlīdzeklis „BMW" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bet arī redzama ceļa zīme Nr.534, kas apzīmē pasažieru sabiedriskā transportlīdzekļa – autobusa (arī trolejbusa) pieturu (lietas 9.-10.lapa).

Savukārt 2013.gada 22.novembrī laika posmā no plkst.14.48 līdz plkst.14.51 ir izdarīti kopumā 4 fotouzņēmumi, kur redzams, ka, izmantojot pašvaldības policijas dienesta automobili, projicēta transportlīdzekļa „BMW" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ atrašanās vieta un izdarīts mērījums no tās līdz zīmei, kas apzīmē pasažieru sabiedriskā transportlīdzekļa pieturu. Konkrētajā gadījumā attālums no transportlīdzekļa līdz ceļa zīmei ar mērriteni aizliegto 25 m ietvaros konstatēts 9 m (lietas 11.lapa).

Turklāt lietā konstatēts, ka notikuma vieta ir /adrese/ pie nama, kura adrese ir /adrese/.

Ja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektores sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā pārprotami ir uzrakstīts ielas numurs, un skaitļa „30" vietā var izlasīt arī skaitli „10" (lietas 7.lapa), turpmāk faktiski strīda par notikuma vietas adresi nav, jo tā ir norādīta Rīgas Pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2013.gada 28.novembra lēmumā (lietas 22.lapa), norādīta arī lestādes sniegtajos paskaidrojumos, kas nosūtīti sūdzības iesniedzējam (lietas 25.-26., 29.lapa), kā arī atkārtota pirmās instances tiesas spriedumā (lietas 30.-32.lapa).

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot Bauskas rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams. Apelācijas instances tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta 3.daļupievienojas Bauskas rajona tiesas sprieduma motivācijai un uzskata, ka šajā nolēmumā turpmāk nav nepieciešams atkārtot visus pirmās instances tiesas spriedumā minētos argumentus un atzinumus.

Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt ar mērriteni veikto mērījumu atbilstību patiesībai. Vienlaikus tiesu kolēģija nepiekrīt lestādes atkārtoti šajā lietā paustajam viedoklim, ka mērritenis, pamatojoties uz LAPK 243.^{1}panta 1.daļas 8.punktu, ir uzskatāms par lietisko pierādījumu. Kā pareizi jau iepriekš norādījis apelācijas sūdzības iesniedzējs (lietas 5.lapa), un faktiski atzinis arī rajona tiesas tiesnesis (lietas 32.lapa), mērritenis, nav uzskatāms par lietisko pierādījumu LAPK 243.^{1}panta 1.daļas 8.punkta izpratnē, tāpat kā par lietisko pierādījumu konkrētajos apstākļos nav uzskatāma fotokamera, ar kuru uzņemti lietai pievienotie fotouzņēmumi. Pierādoša nozīme šajā gadījumā ir skaitlim „9", kas iegūts, izmantojot šo mērierīci.

Apelācijas instances tiesai nav pamata uzskatīt, ka, izdarot notikuma vietā mērījumus, trafarēta pašvaldības policijas transportlīdzekļa vadītājs būtu pārkāpis CSN 46.punktu, kur noteikts, ka transportlīdzekļu vadītāji, kuru transportlīdzekļiem ir iedegta mirgojoša zila bākuguns, drīkst pārkāpt apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, turklāt bez ieslēgta speciāla skaņas signāla.

Visbeidzot, nav saprotams sūdzības iesniedzēja lūgums ierosināt administratīvā pārkāpuma lietu pret pašvaldības policijas automobiļa vadītāju vai īpašnieku apstākļos, kad apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka mēnesi iepriekš atstājot tajā pašā vietā savu transportlīdzekli, viņš administratīvu pārkāpumu nav izdarījis.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Bauskas rajona tiesas 2014.gada 12.februāraspriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Aizkrauklē06.05.2014.

Tiesnesis referents (personiskais paraksts) V.Sprudzāns

Tiesneši (personiskais paraksts) E.Lenšs

(personiskais paraksts) V.Donāns

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnesis V.Sprudzāns

Aizkrauklē07.05.2014.